

staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni 17
öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 7. febr.

Jafnfram fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps, nr. 34 28.
febrúar 1949.

Atvinnumálaráðuneytið, 7. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

G J A L D S K R Á

fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar.

18

8. febr.

I. RAFORKA.

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.60 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 8.50 á ári af hverjum fermetra (m²) gólfflatar, er lýsa skal. Þar, sem gólfletir eru tiltölulega stórir miðað við ljósmagn, er heimilt að veita afslátt á fastagjaldi skv. reglum, er rafveitustjóri setur. Minnsta fastagjald skal þó vera kr. 220.00 á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 35 aura hver kwst., og auk þess fastagjald kr. 42.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Heimilt er að miða fastagjald við gólfllöt, og skal þá greiða kr. 5.00 á ári af hverjum fermetra.

C. Vélanotkun.

1. Um einn kwst.mæli, þannig:

Fyrir fyrstu	1000 kwst. ársnotkun	100 au. hver kwst.
— næstu	2000 — —	90 — — —
— —	4000 — —	80 — — —
— —	8000 — —	65 — — —
— —	15000 — —	50 — — —
— —	30000 — —	40 — — —
— umfram	60000 — —	25 — — —

2. Um mæla þannig reiknað, enda sé vélaafli minnst 20 kw.:

260 kr. árskw. fyrir fyrstu	50 kw.
210 — — — næstu	50 —
160 — — — umfram	100 —

Auk þess greiðist kwst.gjald, er reiknast þannig, miðað við eitt ár:

Fyrstu	200000 kwst. á 12 aura hver kwst.
Umfram	200000 — — 9 — — —

3. Um einn kwst.mæli á 60 aura hver kwst. fyrstu notkunar, en á 40 aura hver kwst. af notkun umfram 1000 klst. á ári á hvert kw. vélaafli. Minnsta greiðsla samkv. þessum lið skal þó vera 600 kr. á ári fyrir hvert kw. vélaafli.

18

8. febr.

D. Hitun.

1. Til hitunar húsa, enda sé rafmagnsupphitun aðalupphitun hússins, um sérmæli fyrir hitalögnina:
 - a. Á 35 aura hver kwst.
 - b. Á 20 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í eina klst. um hádegið.
 - c. Á 16 aura hver kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en eina og hálfa klst. í senn.
 - d. Á 8 aura hver kwst. næturnotkunar, er fram fer frá kl. 22 til kl. 8, enda sé notuð eingöngu, eða því nær eingöngu, næturrafmagn til upphitunar hússins.

Önnur skilyrði fyrir raforkusötu til húshitunar.

1. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
2. Að notandi kosti tengingu sjálfvirks klukkurofa og greiði leigu fyrir hann samkv. reglum, sem gilda fyrir leigu mæla.
3. Að hitalagnir, þar með talin tæki öll, séu gerðar samkv. fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.
2. Til hitunar í handiðn, iðnaði eða atvinnurekstri um tvígjaldsmæli á 13 aura hver kwst. frá kl. 22 til kl. 8 og á 65 aura hver kwst. frá kl. 8 til 22.

E. Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.10 hver kwst.
3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitustjórnar.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki rafveitustjórnar.

II. MÆLALÉIGA.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækis, sem nota skal fyrir veitu hverri. Heimilt er að taka leigu fyrir mælitæki, er nemur allt að 20% af meðalverði hverrar tegundar.

III. HEIMTAUGAGJÖLD.

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

Fyrir jarðlínuheimtaug: Grunnjald kr. 780.00 og auk þess 0.8% af brunabótamati upp að 200 þús. kr. og 0.2% af brunabótamati umfram 200 þús. kr.

Fyrir loftlínuheimtaug greiðist 70% af heimtaugargjaldi fyrir jarðlínuheimtaug.

Þar sem brunabótamat er gamalt, skal heimtaugargjaldið miðast við umreiknað brunabótamat eftir visitölu byggingarkostnaðar, er Hagstofa Íslands reiknar út. Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 m, loftlínuheimtaugar meiri en 40 m og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 qmm, skal húseigandi kosta það, sem þar er fram yfir. Standi sérstaklega á, eða séu óvenjulega miklir örðugleikar við lagningu heimtaugar, má krefjast sérstaks endurgjalds af húseiganda, en gera skal honum aðvart um það fyrir fram.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir reikningi. 18

8. febr.

Ef breytt er um heimtaug úr loflínu í jarðlínu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á loftlínu- og jarðlínuheimtaug, eins og sá mismunur er í gjaldskrá, sem í gildi er, þegar breytingin er framkvæmd. Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu eða rask, sem af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við slíka breytingu, getur stjórn rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði stofntaugarinnar.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar er lokið er lagningu heimtaugar.

IV. OPNUNARGJALD.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 25 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt 25 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 260 30. nóvember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

19

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 64 24. apríl 1946. 11. febr.

1. gr.

1. mgr. 36. greinar orðist þannig:

Öll skip, þau er um ræðir í 1. málslíð 10. gr., skulu hvort sem þau nota hafnsögumenn eða ekki, skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á árinu, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan takmarka Ísafjarðarhafnar.

2. gr.

Á eftir orðinu „bryggjugjalds“, í 1. mgr. 52. greinar, komi: hafnsögugjalds.

3. gr.

54. grein orðist þannig:

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld. Enn fremur skulu öll skipagjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í 2 ár fyrir sammingsveðskuldum.